

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 10Csp/64/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122499413
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gibaľová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2023:6122499413.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Jankou Gibaľovou v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s. so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zast.: KOVAL & spol., advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica 1, IČO: 36 648 892 proti žalovanému: A. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX C., o zaplatenie 14.941,18 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 2.100,- Eur sa zastavuje.

II. V prevyšujúcej časti sa žaloba zamietá.

III. Žalovanému sa náhrada trov konania voči žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu podľa zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“) podaným na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 12.12.2022 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 14.941,18 Eur, úroku vo výške 18.010,45 Eur a úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.941,18 Eur od 25.10.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania, pričom uviedol, že dňa 20.06.2018 s účinnosťou 23.07.2018 uzavrela Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 ako postupca a spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47967692, so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava - Nové Mesto ako postupník zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej žalobca nadobudol pohľadávku zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX spolu s jej príslušenstvom. Postupca zároveň listom oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky.

Právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 16.06.2014 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov zo strany právneho predchodcu žalobcu v celkovej výške 15.000,- Eur v prospech žalovaného.

Žalovaný sa podľa zmluvy zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dohodnutej lehote, ako aj zaplatiť dohodnuté úroky podľa zmluvy.

Právny predchodca žalobcu si svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce mu z platne uzavretej zmluvy splnil riadne a včas a žalovanému dňa 16.06.2014 pri platne uzavretej zmluve poskytol prevodom na účet finančné prostriedky vo výške 15.000,- Eur.

V dobe od uzatvorenia zmluvy žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené vo výpise z úveru.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce mu z platne uzavretej zmluvy riadne a včas nesplnil, právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil predčasnú splatnosť úveru v zmysle Produktových obchodných

podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery ku dňu 15.05.2015. Výzva na úhradu dlžnej sumy (oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti) je písomnou výzvou banky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Žalovaný si ani napriek výzve zo strany žalobcu svoj záväzok do dňa podania žaloby nesplnil.

Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bolo dojednané uznanie dlhu, uzatvorené v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka. Súčasťou uznania dlhu je vyhlásenie žalovaného, ktorý svoj záväzok voči veriteľovi v celom rozsahu uznal čo do jeho výšky, ako aj do právneho dôvodu.

V zmysle Obchodných podmienok, ak sa úver stane predčasne splatným, žalobca je naďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve. Zmluvnými stranami bola dojednaná úroková sadzba vo výške 18,90 % ročne.

Zákon č. 129/2010 Z. z. platný v čase uzatvorenia zmluvy, Občiansky zákonník a ani iný právny predpis neupravuje povinnosť dlžníka platiť úroky popri úrokoch z omeškania, ale ani nevylučuje dohodu účastníkov o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do splatenia úveru. Z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/42/2020, 5Cdo/73/2020, 3Cdo/113/2019, 1Cdo/108/2020 a ďalšie je zrejmé, že po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Osobitne dal žalobca do pozornosti aj rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nespĺnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania. V zmysle Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery vznikla ďalej žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi aj príslušenstvo pohľadávky, a to vrátane poplatkov v zmysle Sadzobníka, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený, o ktorej skutočnosti svedčia i doložené listinné dôkazy.

Žalobca si uplatňuje aj príslušné zákonné úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti v súlade s Produktovými obchodnými podmienkami pre hypotekárne a splátkové úvery vznikol žalobcovi nárok na dohodnuté zmluvné úroky, a taktiež aj na úroky z omeškania vyplývajúce zo zákona.

V súlade s výpisom z úveru sa žalobca domáha zaplatenia sumy vo výške 32.951,63 Eur, pozostávajúcej z nezaplatených častí dlžnej istiny vo výške 14.941,18 Eur a z príslušenstva v podobe nezaplatených zmluvných úrokov vo výške 18.010,45 Eur, t.j. v sume zodpovedajúcej výške, akú by pri riadnom plnení povinností žalovaný zaplatil ako cenu peňazí po odpočítaní úhrad. Žalobca si od žalovaného zároveň nárokuje úhradu zákonného úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne od dátumu poslednej platby vykonanej žalovaným.

Celková čiastka spojená s úverom (suma, ktorú má žalovaný zaplatiť) predstavuje sumu vo výške 33.836,09 Eur, z toho suma poskytnutej istiny (výška úveru) predstavuje sumu vo výške 15.000,- Eur, z ktorej žalovaný uhradil sumu 58,82 Eur, a suma zmluvných úrokov vo výške 18.836,09 Eur, z ktorej žalovaný uhradil sumu 825,64 Eur.

2. Právny predchodca žalobcu k žalobe pripojil listinné dôkazy – listinu „Aktuálny stav úveru ku dňu 20.07.2018“, fotokópiu doručky, Obchodné podmienky pre úver – Dobrá pôžička účinné od 06.01.2014, Obchodné podmienky pre úver – Lepšia splátka účinné od 10.06.2013, oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 25.07.2018, zmluvu o postúpení pohľadávok č. D. zo dňa 20.06.2018, výzvu na zaplatenie – predžalobnú výzvu zo dňa 31.10.2018, uznanie dlhu zo dňa 22.06.2015, Všeobecné obchodné podmienky účinné od 01.02.2014 a zmluvu o úvere Lepšia splátka zo dňa 16.06.2014.

3. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní výzvou zo dňa 07.03.2023 vyzval žalobcu na predloženie listiny preukazujúcej, že žalovaný bol na zaplatenie nároku žalobcu vyzvaný v posledných troch mesiacoch pred podaním návrhu s poučením, že inak súd návrh na vydanie platobného rozkazu odmietne. Žalobca doručil súdu výzvu na zaplatenie – predžalobnú výzvu zo dňa 04.11.2022 a ePotvrdenku zo dňa 09.11.2022.

4. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní tiež skúmal podaný návrh a jeho prílohy z hľadiska jeho prípustnosti, pričom zistil, že v zmluve o úvere nie je korektným spôsobom akceptované

ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Naplnením tejto zákonnej požiadavky vychádzajúcej zo zmyslu a účelu tohto ustanovenia je uvedenie presnej sumy vyjadrujúcej hodnotu úveru, ktorú musí v skutočnosti spotrebiteľ zaplatiť. V zmysle zmluvy je celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom, vo výške 33.836,09 Eur. Ak sa však vynásobí počet splátok (120) výškou jednotlivej splátky (294,24 Eur), je celková výška spotrebiteľského úveru (pozn. súdu – zrejme malo byť správne uvedené „celková čiastka“) 35.308,80 Eur. Žalovaný by tak pri dodržaní všetkých splátok úveru mal zaplatiť celkovú čiastku o 1.472,71 Eur viac, ako je uvedené v predmetnej zmluve. Súd konštatoval, že toto ustanovenie zmluvy je neurčité, pre spotrebiteľa zavádzajúce a odporujúce spomenutému ustanoveniu zákona.

Keďže zmluva neobsahuje náležitosti ustanovené v § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch sa považuje spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému za bezúročný a bez poplatkov.

Súd preto výzvou zo dňa 14.03.2023 vyzval žalobcu, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor s právnymi predpismi netýka, t.j. v časti istiny vo výške 14.941,18 Eur, úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.941,18 Eur od 25.10.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania a zároveň ho poučil, že ak bude súhlasiť s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka, v zmysle § 8 ods. 1 zákona o upomínacom konaní platí, že vo zvyšnej časti vzal návrh späť a konanie sa v tejto časti zastavilo.

Žalobca s vydaním platobného rozkazu súhlasil, preto sa súd v ďalšom konaní zaoberal len nárokom v tejto časti.

5. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 16.03.2023 platobný rozkaz sp. zn. 12Up/1907/2022, ktorým uložil žalovanému povinnosť, aby zaplatil žalobcovi sumu 14.941,18 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.941,18 Eur od 25.10.2014 do zaplatenia a trovy konania vo výške 1.643,09 Eur alebo aby v tej istej lehote podal odpor na tomto súde.

6. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný písomným odpor s vecným odôvodnením, v ktorom žiadal návrh žalobcu zamietnuť a uviedol, že má za to, že výzva na zaplatenie - predžalobná výzva zo dňa 04.11.2023 (pozn. súdu – zrejme malo byť správne uvedené „04.11.2022“), mu nebola doručená. Podľa rozpisu zásielok to, že mu bola zaslaná nejaká listina, ešte nepotvrďuje fakt a dôkaz, že sa jednalo o vyššie uvedenú predžalobnú výzvu. Pokiaľ by žalobca túto listinu mal k dispozícii, bol by ju predložil ako dôkaz už pri podaní návrhu na súd a nie až po výzve súdu.

Žalovaný tiež spochybňoval zmluvu o spotrebiteľskom úvere, nakoľko je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, čím spochybňoval nárok žalobcu v celom rozsahu, ako aj listinný dôkaz uznania dlhu, ktorý ako laik podpísal s tým, že uznanie dlhu bolo nepresné a neurčité a pre neho ako spotrebiteľa zavádzajúce a odporujúce ustanoveniu zákona o spotrebiteľských úveroch. Dňa 22.06.2015 bol uznaný dlh žalovaným a pôvodným veriteľom a premlčacia doba je 10 rokov. Avšak na to, aby uznanie dlhu spôsobilo právne následky, musia byť splnené predpoklady upravené Občianskym zákonníkom. Nestačí len všeobecné konštatovanie dlžníka, že uznáva nejaký dlh voči veriteľovi. Dôvod dlhu, t.j. jeho bližšia špecifikácia, ako aj výška dlhu v čase uznania musia byť pri uznaní uvedené zrozumiteľne a presne. Je potrebné vymedziť, na základe čoho dlh vznikol, výška dlhu má byť taktiež konkretizovaná, presne vyčíslená. Pokiaľ dlžník uznáva dlh aj s úrokmi, je potrebné identifikovať jednotlivé zložky dlhu samostatne, t.j. výšku istiny ako i výšku úrokov a nie len ich percentuálne uviesť. Žalovaný teda spochybňuje listinu „Uznanie dlhu“, nakoľko výška istiny, výška úrokov nebola stanovená presne. Strohé konštatovanie v predmetnej listine, že porozumel stavu pohľadávky a zaväzuje sa ju v plnom rozsahu splatiť, je v rozpore s § 588 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný ako laik, spotrebiteľ, nebol oboznámený s obsahom a významom paragrafového znenia a nemal vedomosť o tejto skutočnosti, že v čase podpisu strohej listiny „Uznanie dlhu“ mu nebolo zo strany pôvodného veriteľa vysvetlené s odbornou starostlivosťou, čo podpisuje. V prípade absencie vedomosti dlžníka o premlčaní práva alebo aj nepremľaní práva zo spotrebiteľskej zmluvy je takýto právny úkon neplatný pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

S poukazom na vyššie uvedené argumenty má žalovaný za to, že nárok žalobcu je neopodstatnený, premlčaný a zároveň vzniesol námietku premlčania v zmysle § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

7. Žalobca vo vyjadrení k odporu proti platobným rozkazom nesúhlasil so skutočnosťami a tvrdeniami uvádzanými žalovaným v podanom odpore, a tento považoval za nedôvodný a účelový s cieľom žalovaného vyhnúť sa svojej povinnosti uhradiť žalobcovi uplatnený nárok. Žalovaný sa prostredníctvom všeobecných, nekonkrétnych a na vec sa nevzťahujúcich formulácií, za využitia svojho postavenia ako

spotrebiteľa snaží spochybníť platnosť uznania dlhu s odkazom na údajné neprimerané podmienky, či údajný rozpor s dobrými mravmi. Uznanie dlhu spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti, bolo podpísané zo strany žalovaného dobrovoľne a bez akéhokoľvek nátlaku, a preto uznanie dlhu ako jednostranný právny úkon žalovaného považuje žalobca za platný právny úkon. V závere podaného odporu žalovaný bez podrobného zdôvodnenia a akejkolvek argumentácie vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, čím zavŕšil postup svojej procesnej obrany spočívajúci v namietaní všetkých skutočností, ktoré sa týkajú poskytnutého úveru. K podanej námietke žalobca uviedol, že táto nie je dôvodná a nárok žalobcu nie je premlčaný, keďže z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalovaný uznal svoj dlh voči právnemu predchodcovi žalobcu, v dôsledku čoho došlo k predĺženiu premlčacej lehoty v súlade s § 110 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca preto naďalej trval na podanej žalobe a navrhol pokračovať v konaní na súde príslušnom podľa Civilného sporového poriadku. Z toho dôvodu bola vec dňa 23.05.2023 podľa § 14 ods. 3 zákona o upomínacom konaní postúpená Okresnému súdu Lučenec.

8. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 14.06.2023 uviedol, že vyjadrenie žalobcu, predovšetkým tvrdenie, že má za cieľ vyhnúť sa povinnosti uhradiť dlh a uznanie dlhu je platný právny úkon, považuje za nezmysel a neoprávnené získanie finančných prostriedkov. Právny úkon uznania dlhu považuje žalovaný za neplatný. Zároveň zotrval na námietke premlčania nároku žalobcu, spochybňoval zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorú považoval za rozpornú s ustanovením § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, čím spochybňoval nárok žalobcu v celom rozsahu, ako to konštatoval aj Okresný súd Banská Bystrica. Tieto pochybenia a skutočnosti majú za následok, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov.

9. Výzvou zo dňa 19.06.2023 vyzval súd žalobcu, aby

- oznámil súdu, ako vypočítal sumu istiny 14.941,18 Eur a sumu úrokov 18.010,45 Eur,
- omeškanie s ktorou splátkou vyvolalo zosplatnenie úveru (označením splátky dátumom splatnosti),
- preukázal súdu splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka pre zosplatnenie úveru vrátane predloženia listinných dôkazov preukazujúcich doručenie výziev žalovanému,
- preukázal splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách pre postúpenie pohľadávky (s poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27.10.2022 a 2Cdo/266/2020 zo dňa 31.03.2022), a to vrátane doručienky preukazujúcej doručenie výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách žalovanému.

10. V písomnom podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 03.07.2023 v spojení s podaním doručeným súdu dňa 06.07.2023 žalobca uviedol, že sa v konaní domáha zaplatenia istiny vo výške 14.941,18 Eur, ktorá suma predstavovala dlžnú sumu istiny úveru poskytnutého žalovanému ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný od tejto doby uhradil žalobcovi sumu vo výške 2.100,- Eur. Suma úrokov 18.010,45 Eur predstavuje zostatok dlžnej sumy úrokov zmluvne dohodnutých v zmluve o poskytnutí úveru, keď celková výška nákladov spojených s poskytnutím úveru je 33.836,09 Eur (15.000,- Eur istina + 18.836,09 Eur zmluvný úrok). Žalobca po postúpení pohľadávky započítal zaplatenú sumu v celej výške na sumu nesplatennej istiny a z tohto dôvodu vzal žalobu v časti istiny vo výške 2.100,- Eur späť. Dlž bol zosplatený pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.10.2014.

11. Žalobca ani žalovaný sa na pojednávanie nedostavili, pričom svoju neprítomnosť ospravedlnili a súhlasili s rozhodnutím vo veci bez ich účasti. Preto súd v zmysle § 180 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) vec prejednal bez prítomnosti strán sporu.

12. Súd po oboznámení sa so žalobou, písomnými podaniami žalobcu a žalovaného a pripojenými listinnými dôkazmi zistil tento skutkový stav:

13. Dňa 16.06.2014 uzavrel právny predchodca žalobcu so žalovaným zmluvu o úvere „Lepšia splátka“ č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 32 spisu), predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru 15.000,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 120 mesačných splátkach vo výške 294,24 Eur. Dojednaný bol aj základný súbor poistenia. Dátum prvej splátky bol 25.07.2014, dátum každej ďalšej splátky k 25. dňu v mesiaci, konečná splatnosť 25.06.2024, výška úrokovej sadzby 18,9 % p.a., RPMN 21,31 % p.a., priemerná RPMN 11,89 % p.a., celková čiastka úveru 33.836,09 Eur.

14. Upozornením – výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 28.04.2015 (č.l. 104 spisu) právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že podstatným spôsobom porušil ustanovenia zmluvy o úvere a Obchodných podmienok, upozornil ho, že ku dňu 28.04.2015 je pohľadávka banky zo zmluvy o úvere viac ako tri mesiace po lehote splatnosti a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy, inak využije ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlási úver predčasne splatným. Upozornenie bolo žalovanému odovzdané na poštovú prepravu dňa 29.04.2015 (č.l. 103 spisu). Keďže v stanovenej lehote nedošlo k úhrade splátok, právny predchodca žalobcu vo výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 15.05.2015 (č.l. 105 spisu) oznámil žalovanému, že jeho pohľadávka sa stáva ku dňu 15.05.2015 predčasne splatnou v celom rozsahu. Zároveň žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Výzva bola žalovanému doručená dňa 02.06.2015 (č.l. 106 spisu).

15. Z listiny „Aktuálny stav úveru ku dňu 20.07.2018“ (č.l. 5 spisu) má súd preukázané, že žalovaný uhradil právnenému predchodcovi žalobcu sumu 884,46 Eur, čo zodpovedá aj skutkovým tvrdeniam obsiahnutým v žalobe, podľa ktorých žalovaný uhradil sumu 58,82 Eur, započítanú žalobcom na istinu úveru, a sumu 825,64 Eur započítanú na zmluvné úroky (58,82 Eur + 825,64 Eur = 884,46 Eur).

16. Dňa 22.06.2015 žalovaný vo forme návratky adresovanej C. E., F. uznal dlh voči banke vyplývajúci zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX vo výške 16.941,73 Eur, ktorý sa stal splatným dňa 15.05.2015. Obsahom uznania dlhu, ktoré žalovaný podpísal, je aj vyhlásenie, že
- dlžník uznáva dlh voči banke v plnom rozsahu čo do dôvodu a čo do výšky a to s prihliadnutím na stav pohľadávky a v zmysle § 558 OZ, ktorému porozumel. Zároveň sa zaväzuje dlh v celom rozsahu splatiť,
- dlžník si je vedomý, že okrem uznaného dlhu vo výške 16.941,73 Eur je povinný banke uhradiť aj zmluvné úroky z istiny vo výške 18,90 % p.a. odo dňa po dni uznania dlhu do zaplatenia a úroky z omeškania z istiny vo výške 5,25 % p.a. odo dňa po dni uznania dlhu do zaplatenia (č.l. 22 spisu).

17. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. I/2018 zo dňa 20.06.2018 (č.l. 16 spisu) postúpil postupca Poštová banka, a.s. na postupníka BENCONT COLLECTION, a.s. (žalobca) pohľadávku voči žalovanému. Listom zo dňa 25.07.2018 označeným ako „Oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky“ (č.l. 15 spisu) právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 20.06.2018 bola pohľadávky banky voči žalovanému zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.06.2004 postúpená s účinnosťou 23.07.2018 so všetkými právami a povinnosťami s ňou spojenými na žalobcu.

18. Výzvou na zaplatenie – predžalobnou výzvou zo dňa 31.10.2018 (č.l. 22 spisu) žalobca vyzval žalovaného, aby dlžnú sumu vo výške 30.036,55 Eur uhradil v lehote 5 kalendárnych dní odo dňa doručenia tejto výzvy.

19. Výzvou na zaplatenie – predžalobnou výzvou zo dňa 04.11.2022 (č.l. 41 spisu) žalobca oznámil žalovanému, že aktuálny zostatok pohľadávky zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX ku dňu 04.11.2022 predstavuje 40.370,36 Eur a vyzval žalovaného, aby dlžnú sumu uhradil v lehote 5 kalendárnych dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Predžalobná výzva bola odovzdaná žalovanému na poštovú prepravu dňa 09.11.2022, ako vyplýva z ePotvrdenky (č.l. 40 spisu).

20. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

21. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

22. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

23. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

24. Žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 2.100,- Eur späť, preto súd v zmysle citovaného zákonného ustanovenia § 145 ods. 2 CSP konanie v tejto časti zastavil. Keďže k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo

pojednávane, nebol potrebný súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby, nakoľko jeho prípadný nesúhlas by bol právne neúčinný.

25. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

26. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

27. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

30. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

31. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

32. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

33. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

34. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

35. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

36. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

37. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom

finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

38. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

39. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

40. Podľa čl. 5 bodu 5.5 Obchodných podmienok pre úver „Lepšia splátka“, ak:

[i] Dlžník je v omeškaní s platením čo i len jednej splátky alebo jej časti,

Poštovka je oprávnená:

a) vyhlásiť úver za predčasne splatný. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru Poštovka úročí nesplatený úver, a to až do jeho úplného splatenia dohodnutou Úrokovou sadzbou navýšenou o úrok z omeškania, ktorého výška je stanovená v Oznámení o úrokových sadzbách a/alebo

b) uplatniť úrok z omeškania, resp. zmluvnú pokutu za podmienok uvedených v ZoÚ, OP a VOP, a to i vtedy, ak Dlžník splnil všetky stanovené podmienky a/alebo

c) zvýšiť výšku Úrokovvej sadzby o úrok z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení o úrokových sadzbách a/alebo

d) vypovedať ZoÚ s okamžitou účinnosťou za hrubé porušenie zmluvných podmienok. V prípade, že Poštovka vypovie ZoÚ s okamžitou účinnosťou, Dlžník je povinný uhradiť celkovú výšku splatného záväzku Dlžníka v lehote určenej v písomnej výpovedi Poštovky.

41. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 16.06.2014 uzatvorená zmluva o úvere „Lepšia splátka“, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 15.000,- Eur s tým, že žalovaný mal poskytnutý úver splatiť v 120 mesačných splátkach po 294,24 Eur počnúc od 25.07.2014 a s termínom konečnej splatnosti 25.06.2024. Zo zmluvy vyplývajú aj nasledovné údaje: RPMN 21,31 % p.a., priemerná RPMN 11,89 % p.a., úroková sadzba 18,9 % p.a., celková čiastka 33.836,09 Eur.

42. V danom prípade sa jednalo o zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 a nasl. OZ, keď právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka vystupoval spotrebiteľ – fyzická osoba, ktorý neuzatváral zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd tak vo veci aplikoval ustanovenia § 52 a nasl. OZ a aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, keďže poskytnutý úver bol zároveň spotrebiteľským úverom.

43. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.06.2018 veriteľ (postupca) Poštová banka, a.s. postúpil pohľadávku voči žalovanému na žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s.

44. Súd sa zamerlal na posúdenie splnenia podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, aj na posúdenie, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky vo väzbe na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách a § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

45. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva nárok uplatnený žalobou v sporovom konaní. Súd skúma vecnú legitímáciu sám z úradnej povinnosti, a to i bez toho, aby to strany sporu navrhli a aj v prípade, že ju žiadna zo strán sporu nenamieta. Aktívnu vecnú legitímáciu v spore je možné nadobudnúť aj postúpením pohľadávky, ktorá je predmetom konania. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vedie vždy k zamietnutiu žaloby.

46. Aktuálne platné a účinné znenie ustanovenia § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch bolo do právneho poriadku Slovenskej republiky zavedené zákonom č. 299/2016 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, a to s účinnosťou od 01.01.2017. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách s poukazom na znenie § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne.

47. Súd preto aplikoval na predmetnú vec ustanovenie § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a skúmal, či došlo k prevedeniu práv vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo či sa pohľadávka, ktorá bola predmetom prevodu na tretiu osobu, stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

48. Nebolo v konaní sporným, že predmetná pohľadávka sa nepostupovala po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, keďže konečná splatnosť bola dojednaná na 25.06.2024. Predmetom postúpenia teda mohla byť len pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru na základe mimoriadneho zosplatnenia úveru, a teda na základe vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru právnym predchodcom žalobcu.

49. Pokiaľ ide o splnenie podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, ustanovenie § 53 ods. 9 OZ je potrebné vykladať vo vzájomnej súvislosti s ustanovením § 565 OZ, t.j. veriteľ môže vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru do splatnosti najbližšej splátky nasledujúcej po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre omeškanie s ktorou sa stal splatným celý dlh za splnenia ďalšej podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ – upozornenia dlžníka na možnosť zosplatnenia úveru aspoň 15 dní pred uplatnením tohto práva. Dikcia § 565 veta druhá OZ je teda aplikovateľná na zosplatnenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ, pričom veriteľ je limitovaný využitím práva na zosplatnenie, ktoré musí uplatniť podľa § 565 OZ najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace a omeškanie s ňou trvá (pre ktorú k zosplatneniu došlo). Do splatnosti tej splátky, ktorá bezprostredne nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie uplatniť, využiť, inak jeho právo zaniká. Pokiaľ veriteľ svoje právo zosplatniť úver nevyužije, nedochádza k splatnosti celého úveru, ale platí pôvodné dojednanie strán, že dlh bude platený v splátkach. Toto právo získa opätovne za rovnakých podmienok (§ 53 ods. 9 OZ), ak sa dlžník dostane do omeškania nezaplatením ďalšej splátky (ktorejkoľvek).

50. V predmetnej veci právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej čiastky vo výške 2.040,99 Eur výzvou zo dňa 28.04.2015, v ktorej výzve ho zároveň upozornil na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru podľa § 565 OZ. Výzva bola žalovanému odovzdaná na poštovú prepravu dňa 29.04.2015. Splátkou, ktorá mala vyvolať zosplatnenie, teda splátkou, s ktorou bol žalovaný v omeškaní tri mesiace, bola podľa vyjadrenia žalobcu, doručeného súdu dňa 06.07.2023 (č.l. 115 spisu), splátka splatná dňa 25.10.2014, s ktorou sa žalovaný dostal do omeškania dňa 26.10.2014. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pristúpil žalobca listom zo dňa 15.05.2015, a to ku dňu 15.05.2015.

51. Z uvedeného je nepochybne zrejmé, že pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru neboli splnené podmienky predpokladané ustanovením § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Ak bola splátkou, ktorá vyvolala zosplatnenie úveru, splátka splatná dňa 25.10.2014, mal veriteľ po tom, čo sa žalovaný dostal s tou splátkou do omeškania, upozorniť žalovaného podľa § 53 ods. 9 OZ na skutočnosť, že je so splácaním v omeškaní a na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru podľa § 565 OZ. Následne mal právny predchodca žalobcu pristúpiť k uplatneniu práva na zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Ak bola splátkou, ktorá vyvolala zosplatnenie úveru, splátka splatná 25.10.2014 (s ktorou sa žalovaný dostal do omeškania dňa 26.10.2014), mohol právny predchodca žalobcu zosplatiť úver do 25.02.2015. Právny predchodca žalobcu však upozornil žalovaného na omeškanie so splácaním úveru výzvou zo dňa 28.04.2015 a predčasnú splatnosť úveru vyhlásil až listom zo dňa 15.05.2015. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu nemožno považovať za platné, a to bez ohľadu na to, že žalovaný bol v omeškaní nielen so zaplatením splátky splatnej dňa 25.10.2014, ale aj nasledujúcich splátok, pretože sám veriteľ určuje, pre ktorú z omeškaných splátok sa rozhodne úver zosplatiť a pre túto musia byť dodržané nielen zmluvné, ale aj zákonné podmienky. Sám žalobca oznámil, že k zosplatneniu úveru došlo pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.10.2014.

52. K postúpeniu pohľadávky na žalobcu v tomto konaní došlo pred konečnou splatnosťou úveru (ktorá má nastať dňa 25.06.2024) a tiež bez toho, aby sa pohľadávka stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Nedodržaním postupu podľa § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ nedošlo zo strany právneho predchodcu žalobcu k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, čo v zmysle § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 39 OZ zakladá neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, a teda nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

53. V tejto súvislosti súd odkazuje aj na právny názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16CoCsp/8/2021 zo dňa 27.05.2021, podľa ktorého: „Ak nedošlo k platnému predčasnému zosplatneniu pohľadávky, vzhľadom na ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ nemohol platne previesť práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu, keďže jeho pohľadávka sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.“.

54. Pre úplnosť však súd uvádza, že ani v prípade účinného zosplatnenia úveru by k platnému postúpeniu pohľadávky v prejednávacom prípade nedošlo z dôvodu nesplnenia podmienky predchádzajúcej výzvy banky potom, čo bol jej klient (žalovaný) nepretržite v omeškaní dlhšie ako 90 dní v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Existenciu ani doručenie takejto výzvy do dispozičnej sféry žalovaného žalobca v konaní nepreukázal, hoci ho na to súd vyzval (výzva zo dňa 19.06.2023 na č.l. 94 spisu).

55. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27.10.2022 k otázke týkajúcej sa splnenia podmienok pre postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a toho, či výzva vo vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Najvyšší súd dospel k záveru „že obsah ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky, že je klient v omeškaní so splnením čo i len časti svojho záväzku. Skrz spotrebiteľského charakteru dojednanej zmluvy o úvere nemožno prisvedčiť oznámeniu o mimoriadnej splatnosti úveru aj charakter výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách“.

56. Z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 2Cdo/266/2020 vyplýva nasledujúce: „Dovolací súd uvádza, že zákon o bankách celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke (ktorou sa v nasledovnom rozumie rovnako ako v zákone i pobočka zahraničnej banky) buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 OZ), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržite viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením (tu rozumej v čase medzi splnením oboch podmienok podľa prvej vety § 92 ods. 8 bankového zákona a samotným pristúpením k uzavretiu

postupovacej zmluvy) svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok. Ostatná (tretia) veta ustanovenia je potom z pohľadu správnosti uchopenia problému nižšími súdmi bez významu, nakoľko táto vymedzuje len povinnosť odovzdania postupníkom postupcovi aj dokumentácie preukazujúcej tzv. život právneho vzťahu (resp. pohľadávky) a úpravu týkajúcu sa samotného bankového tajomstva a jeho prelomenia (dovolateľkou vzťahovaného na ustanovenie ako celok).

Z uvedeného je tak zrejмый reťazec úkonov, ktoré musia byť naplnené, aby mohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky. Prvý takýto úkon je písomná výzva banky klientovi, že je v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Z obsahu oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti (č. I. 18 a 19 spisu) sice sekundárne vyplýva, že žalovaní sú pre prípad porušenia v omeškaní so splatením splátky úveru, ktoré trvá viac ako 3 mesiace, avšak primárne je predmetom tejto výzvy oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Obsah ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky, že je jej klient v omeškaní so splnením čo len časti svojho záväzku. Skrz spotrebiteľského charakteru dojednanej zmluvy o úvere nemožno prisvedčiť oznámeniu o mimoriadnej splatnosti úveru aj charakter výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. (...) Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (zákonnými podmienkami) platného postúpenia pohľadávky z úveru je preukázateľné (doručenie) zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovu následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku.“.

57. Pokiaľ ide o posúdenie platnosti postúpenia pohľadávky a s tým súvisiacu aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v konaní, na základe vykonaného dokazovania má súd za to, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok platného postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorými sú preukázateľné zaslanie samostatnej písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27.10.2022) a následné dlžníkovu nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018). Nerešpektovanie tejto úpravy má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom - § 39 OZ (k tomu pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018).

58. V tomto prípade nebol predložený žiadny dôkaz o tom, že by bola žalovanému pred postúpením pohľadávky zaslaná výzva na splatenie splatného dlhu a napriek tomu zostal v omeškaní s plnením dlhu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Takouto výzvou s poukazom na závery najvyššieho súdu nebol list „Upozornenie – výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ zo dňa 28.04.2015. Za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať ani list „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ zo dňa 15.05.2015, keďže, ako vyplýva z judikatúry najvyššieho súdu, predmetom tejto výzvy bolo primárne vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách však predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky, že je klient v omeškaní so splnením čo len časti svojho záväzku a oznámeniu o mimoriadnej splatnosti úveru nemožno priznať aj charakter výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

59. Na podporu tohto názoru súd poukazuje aj na ďalšie rozhodnutia krajských súdov, z ktorých možno dovodiť rovnaké právne závery, a to napríklad rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12CoCsp/36/2020 zo dňa 13.05.2021, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/25/2021 zo dňa 28.09.2021, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10CoCsp/21/2022 zo dňa 25.10.2022. Rovnaký záver vyplýva aj z novších rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici, zohľadňujúcich už aktuálnu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozhodnutia vo veciach sp. zn. 2Cdo/266/2020 a 4Cdo/75/2020), napríklad sp. zn. 11CoCsp/8/2023 zo dňa 15.06.2023, sp. zn. 14CoCsp/12/2023 zo dňa 31.07.2023 a sp. zn. 11CoCsp/13/2023 zo dňa 27.07.2023.

60. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd žalobu žalobcu zamietol. Dôvodom zamietnutia žaloby je nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu pre neplatné postúpenie pohľadávky voči žalovanému podľa § 39 OZ. Žalobca nedisponuje aktívnou vecnou legitímáciou v predmetnom konaní, keďže neboli naplnené zákonné predpoklady na postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu (postupníka).

61. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v rozhodnutí sp. zn. 7Cdo/86/2021 zo dňa 30.06.2022, z ktorého vyplýva, že „vo všetkých uvedených prípadoch mala neplatnosť postúpenia pohľadávky pre rozpor s ustanovením § 92 ods. 8 ZoB dopad nielen na veriteľov [postupcu a postupníka (ktorú právnu úvahu nesprávne zdieľa aj odvolací súd - vid' body 14 až 16 jeho dôvodov, pozn.)], ale tiež na dlžníka, ktorý bol úspešný v spore, keďže veriteľ (postupník) kvôli neplatnosti zmluvy a postúpení pohľadávky nemal aktívnu vecnú legitimáciu v spore. Inak povedané neplatnosť postúpenia pohľadávky sa navonok prejavila nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi“.

62. S poukazom na zásadu hospodárnosti konania sa súd nezaoberal ďalšou argumentáciou žalovaného obsiahnutou v jeho písomných podaniach (napr. námietka premlčania), keďže táto už bola bez právneho významu pre výsledok sporu. Pokiaľ žalovaný vytýkal žalobcovi, že mu nebola doručená predžalobná výzva zo dňa 04.11.2022, k tomu súd poznamenáva, že doručenie výzvy na zaplatenie nároku zo spotrebiteľskej zmluvy v posledných troch mesiacoch pred podaním návrhu má význam predovšetkým z hľadiska posúdenia prípustnosti návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní podľa zákona č. 307/2016 Z. z., avšak nie v konaní podľa Civilného sporového poriadku, keďže podľa CSP predžalobná výzva nie je predpokladom, aby sa žalobca mohol obrátiť so žalobou na súd. K námietke žalovaného, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16.06.2014 neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, súd dodáva, že absenciu tejto náležitosti konštatoval už Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní a z toho dôvodu konštatoval aj bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Keďže žalobca súhlasil s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor so zákonom [s § 9 ods. 2 písm. j) a § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch] netýkal (teda len v časti istiny úveru s úrokom z omeškania), platí, že vo zvyšnej časti vzal návrh späť a konanie sa v tejto časti zastavilo (§ 8 ods. 1 zákona o upomínacom konaní). Predmetom tohto sporu bol teda len nárok žalobcu v zostávajúcej časti, teda na zaplatenie istiny 14.941,18 Eur a úroku z omeškania vo výške 5,05 % z tejto sumy od 25.10.214 do zaplatenia.

63. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

64. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

65. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

66. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

67. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 14.941,18 Eur s príslušenstvom. Súd dospel k záveru, že úspešnou stranou sporu bol v danom prípade žalovaný. Žalobca vzal žalobcu v časti o zaplatenie časti istiny vo výške 2.100,- Eur späť z dôvodu, že žalobca po postúpení pohľadávky započítal zaplatenú sumu v celej výške na sumu nesplatennej istiny. Keďže k postúpeniu pohľadávky došlo ešte pred začatím súdneho sporu, musel súd konštatovať, že v časti o zaplatenie 2.100,- Eur nebola žaloba podaná dôvodne a v tejto časti procesne zavinil zastavenie konania žalobca. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietol, úspešnou stranou sporu v časti o zaplatenie istiny 12.841,18 Eur (14.941,18 Eur – 2.100,- Eur) bol teda tiež žalovaný. Žalovanému ako úspešnej strane sporu vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. Keďže je však podľa obsahu spisu zrejmé, že žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).